

Slovenská výtvarná únia

VLADIMÍR PETRÍK

LXX

Pri jazere 2023

Galéria UMELKA

Dostojevského rad 2, Bratislava

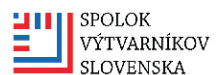
Výstava je otvorená denne okrem pondelka
19. 09. 2023 - 08. 10. 2023
od 12:00 do 18:00 hod.

Kurátorka

Xénia Lettrichová

Hudobný hosť

Vladislav Slnko Šarišský

VLADIMÍR PETRÍK LXX

Napriek tomu, že výtvarní umelci pracujú v podstate nepretržite aj cez sviatky i víkendy a pokiaľ žijú, sú jediní v spoločnosti, ktorí svoje životné jubileá oslavujú ešte vypätejšími tvorivými výkonmi-bilancujú, pripravujú výstavy aj monografie. Našťastie kultúrna verejnosť si cení každé umelecky kvalitné úsilie, prehlbujúce špecifické vnímanie jednotlivostí života. A tvorba maliara Vladimíra Petríka sa k nim určite právom radí.

Dnes na samostatnej a retrospektívne koncipovanej výstave s titulom LXX predstavuje diela spojené s tvorivou prítomnosťou i minulosťou, vytvorené v priebehu uplynulých dvadsiatich piatich rokov v médiu maľby a kresby. Na prvý pohľad je zrejmé, že palivo, ktoré ho po celý čas drží v kreatívnych obrátkach je nadovšetko farba a náruživosť s akou maľuje či kreslí. S farbou pracuje intuitívne, bez zábran a racionálnych limitov, v plnej sile a tak sa prirodzene výrazná, živá a komunikatívna farebnosť i farbitosť v jej nasadení stala autorským znakom obrazov Vladimíra Petríka.

I keď má precestovanú veľkú časť sveta, paradoxne pre námety svojich diel nechodí ďaleko. Inšpiráciu nachádza vo svojom najbližšom okolí, vo fyzických i mentálnych priestoroch svojho bytia, v poetike každodennosti a až prekvapivo bežných situácií. A pritom v ich maliarskej interpretácii karty príliš alebo – najmä ak sa jedná o osobnejšiu výpoveď- vôbec neodkrýva. Zobrazenie námetu zjednodušuje, abstrahuje niekedy až do rozpustenia vo farebnej kompozícii, prípadne ako indicie stvární len niektoré jeho fragmenty.

Ak Petríka námet a jeho výtvarný potenciál zaujme, zvykne ho rozpracovávať i dlhšie časové obdobie až z nich vzniknú tematické bloky či voľné skupiny a v tejto forme svoju tvorbu prezentuje aj na dnešnej výstave LXX.

Vo vstupnej hale predstavuje skupinu malieb, ktoré nazval Slučky a motáky, znázorňujúce podoby krajiny, cesty a chodníčky v prírode i v medziľudských vzťahoch a zákutiach duševného rozpoloženia.

Kamennú sálu kolonizovala séria obrazov s námetom stromov. Jedná sa o zaujímavé a podľa môjho názoru skvelé vybalansovanie spontánnej až gestickej maľby istým ukludnením, systémom, zakaždým inou vertikálnou štruktúrou a hrou s farebnými variáciami.

Podobnú, ale čisto abstraktnú ozvenu predstavujú hudobné motívy v hlavnej sále nazvané Echo piatich čiar a zas s iným posunom neveliká skupina obrazov s názvom Škafy. Sú dobrým príkladom toho, že u Petríka je aj za vyložene abstraktne vyznievajúcou kompozíciou reálny motív, v tomto prípade otvorená skriňa plná šiat a ktorá v závere mimovoľne dospela tak trochu aj k poklone americkému maliarovi Markovi Rothkovi.

Ďalšiu kapitolu a čo do rozsahu významnejšiu než ako ilustruje zastúpenie na výstave, tvoria kresby suchým pastelom. Sú to maliarske kresby, v podobnej polohe ako sochárske, vnímané ako štúdie viac figurálnych kompozícií, postavených na určitej vzťahovo pozitívnej, negatívnej či statickej interakcii podporenej ešte farebným riešením.

Na záver to najlepšie čo vystihuje maliarsky temperament Vladimíra Petríka - reflexia svojho prostredia, veľké plátna, plná a dynamická obrazová plocha, voľné do priestoru vychádzajúce kompozície, prenikavý a výrečný kolorit, sloboda a žiadna popisnosť len číra radosť z maľby.

Xénia Lettrichová